

L'OPINIÓ

Ay VI - Número 510
Preu: 10 cèntims

BARCELONA Dissabte, 21 de gener de 1933

SOM COM SOM, NO COM ENS INTERPRETIN

La mala fe tradicional al nostre país en el combat polític, que no respecta res per tal d'anorrear l'adversari, que tergiversa textos i els interpreta a la seva manera per a treure'n arguments que d'altra forma no treuria, s'ha enriquit aquests dies amb dos nous exemples a propòsit de dues actituds adoptades per nosaltres.

Hem dit que cal deturar, amb la llei a la mà, la immigració, perquè ni Catalunya ni Barcelona poden seguir contemplant impassibles com a corrualeta tota la gent desvagada de terres espanyoles, i sobretot de les províncies del sud, arriba a casa nostra per a instal·lar-s'hi i engruixir així el problema ja prou aguditzat de l'atur forçós dels nostres obrers, catalans i no catalans. Hem dit que això ja és prou greu. I que a més a més, en mig d'aquests sense feina, autèntics, que de bona fe vénen a Barcelona creguts que és més fàcil que hi trobin feina que no pas a llur país, s'hi filtren agitadors de professió, vagabunds, gent que ha tingut que veure amb la Justícia per delictes comuns, malalts de malalties que a tot arreu es combaten amb un rigorós cordó sanitari. Hem dit que cal tallar-ho d'arrel. Hem dit tot això. I hem tingut la satisfacció que el cap del Govern, Joan Lluhi, manifestés públicament el seu parer coincident amb el nostre. I bé, ahir surt Diari de Barcelona, el clàssic Brusi, avui convertit en òrgan de l'anarco-conservadorisme, enemic declarat de Catalunya i de la República, i diu:

"L'OPINIÓ, queriendo, sin duda, desvanecer el mal efecto que ha producido en los sectores proletarios su campaña contra los obreros españoles que acuden a Barcelona en busca de trabajo, publica la "menchete" siguiente: "Bienvenidos sean los trabajadores forasteros, pero la inmigración ha de ser proporcionada a las posibilidades de ocupación que puedan encontrar en Cataluña. Si no han de poder trabajar, tanto para ellos como para nosotros, y sobre todo para nuestros obreros, es mejor que no vengan."

Evidentment que aquest mal efecte que diu que la nostra campanya ha produït en els sectors proletaris és fals. La classe obrera desitja que se solucioni el problema de l'atur forçós, el qual han contribuït a aguditzar els amics del Brusi, tancant els seus diners o exportant-los. I la classe obrera no veu pas amb gaires bons ulls que Barcelona sigui una ciutat oberta, a la qual vagin arribant continuament corrues de sense feina, que allunyen als parats d'ací la possibilitat de trobar treball. Però al Brusi li interessaria que els obrers patissin i es desesperessin, perquè els desesperats són carn de metralladora, són elements fàcils a deixar-se seduir per a sortir al carrer a promoure aldarulls i si cal a cometre actes de terror com els comesos ara ja pocs dies.

La nostra campanya només pot indignar els de la F. A. I., que són els que més necessiten aquesta primera matèria desesperada que ens importen de terres espanyoles. Només pot indignar els de la F. A. I. i els del Brusi, que senten un comú anhel que la República trobi dificultats. Als del Brusi els plau que grups d'agitadors especulin amb la fam autèntica dels sense feina i els incitin a produir-se en tumulte pels nostres carrers i assaltin botigues i mercats. La mentalitat dels conservadors del Brusi és així: Com aquells desgraciats de Rússia, nobles, plutòcrates, militars, tots ells partidaris del Tzar, que durant el Govern Kerensky ajudaren a fer-lo caure i col·laboraren a què s'implantés el comunisme, perquè es pensaven que un cop proclamada seria cosa de pocs dies tornar-lo i, aleshores, tornarien a pujar ells amb els seus privilegis—i ja ja quinze anys que esperen—aquests catòlics, monàrquics, ultraconservadors del Brusi, són tan ignorants i tenen tan poc cervell que es pensen que si Barcelona va deixant entrar lliurement agitadors i desesperats, és més fàcil que hi hagi revoltes i es figuren que al darrera de la revolució tornarà Su Majestat—com li diuen—, amb el cardenal Segura i el general Barrera.

Deixem-los, que prou desgràcia tenen. Són una mena de suïcides. Tot plegat, misèria.

Un altre cas de mala fe, és la interpretació que els que promogueren els aarrers actes de terrorisme i després han tingut por de fer-se'n responsables, han donat a la nostra demanda que es faci Justícia perquè el cas no es torni a repetir.

Vàrem dir que no hi havia d'haver pietat. I han volgut fer veure que no hi hagi pietat volia dir afany de sang i de penes de mort. Ja ho saben que la pena de mort no és en el nostre programa. Ja ho saben que els nostres diputats varen votar perquè fos suprimida. Ja ho saben que no és possible que hi sigui. Ja ho saben que no la podem demanar perquè el nostre sentiment ens ho priva. Es igual. Ells especulen amb la ignorància dels seus lectors i ens presenten com una mena de vampirs i escriuen que som uns botxins. Al costat de Solidaridad Obrera i C. N. T.—l'òrgan de la F. A. I., a Madrid, emparat al darrera d'aquelles tres lletres per a despistar—hi ha hagut La Publicitat, El Correo Catalán i La Veu, entre altres diaris, que també ens interpretaven de la manera que els convenia, per a fer-nos aparèixer al davant del poble com una mena de gent assedegada de sang.

També els convidaria que fóssim tal com ens volen presentar. Nosaltres, com Azaña mateix, davant uns fets com els produïts ja pocs dies, diem que la Justícia és la que ha d'actuar. Però afegim el que no estaria bé que Azaña hagués dit: Que cal que actuï prestament, fent caure tot el pes de la llei damunt dels malefactors, no pas benèvola com ha estat fins ara en casos semblants, sinó implacable, separant els responsables de tot possible contacte futur amb les nostres masses obreres.

Què desitja el país? Que el que va produir-se ja un any a la Conca del Cardener, reproduït ara, no es repetís per tercera vegada. Això es pot evitar, no pas amb penes de mort, que és el que voldrien els de la F. A. I. i els catòlics, i gosem a dir-ho, sinó amb mesures de sanitat social. Creieu comprensible que els dinàmeters i terroristes de l'aixecament comunista lliertario de Figols, al cap de sis mesos poguessin lliurement tornar a passejar per on volguessin, sense que ningú no els digués res i poguessin impunement tornar a predicar la revolució? Doncs això ha passat perquè l'organisme judicial fou benèvol. I això és el que cal que no torni a passar.

Nosaltres hem dit que totes les idees són respectables. I que la llei permet la seva difusió, perquè facin proselitisme i s'imposin si aconseguïen la majoria. Es pot ésser anarquista, monàrquic, comunista lliertario, es pot ésser tot, perquè el pensament és lliure. El que no es pot és transgredir la llei per a implantar aquestes idees per la violència, contra el parer de la majoria del país. En aquell moment es comet el delictes, i en els delictes hi ha d'intervenir la Justícia.

I és per evitar noves víctimes que demanem que la Justícia tingui concepte clar de la seva responsabilitat. No es tracta de matar ningú. Els desgraciats, enganysats, perquè prou despràcia han tingut de servir d'instruments a finalitats inconcebibles, sense adonar-se'n. Els induïdors, perquè no són gent d'ideals, encara que vulguin emparar-se en l'anarquisme, i no valen ni la bala de plom que els alliberés d'aquest món.

Es tracta que es faci Justícia, estricta, freda, sense benvolences, perquè la salut del país ho exigeix així.

LA COMISSIÓ MIXTA DE TECNICS DE L'ESTAT I LA GENERALITAT SEGUEIX REUNINT-SE DIARIAMENT PER A LA TRAMI- TACIÓ DEL TRASPAS DE SERVEIS

Madrid, 20.—Aquesta tarda ha continuat les seves deliberacions la Comissió de traspàs de serveis a la Generalitat.

En la sessió d'avui s'ha ratificat l'acord recaigut en la sessió d'ahir sobre aeronàutica, i s'ha tractat de les hisendes provincials.

Hem interrogat alguns dels membres de la Comissió i tots s'han mostrat reservats sobre els termes dels acords adoptats.

L'únic que podem anticipar-vos—ens han dit—és que estem molt satisfets de la tasca desenvolupada per la Comissió.

Ultra els acords publicats a la "Gaceta", obren ja a poder del Govern alguns altres que no tardaran a publicar-se.

Estem — afegiren — com en sessió contínua, perquè quan no es reuneix la Comissió, és perquè estan reunides i preparant feina les diverses ponències.

Com que nosaltres hem insistit perquè se'ns anticipés quelcom respecte dels acords presos, ens han dit:

Seria una deslleialtat dir-vos res en concret. Abans que els periodistes han de saber-ho, com és natural, els Governos de Madrid i de la Generalitat.

Alguns membres de la Comissió, entre ells el senyor Coromines, han sortit aquesta nit cap a Barcelona, per a tornar a Madrid el dimarts que ve.

Altres membres es queden a Madrid per tal de continuar l'estudi de les ponències.

La Comissió reprendrà les seves sessions el dimarts pròxim.

ELS TELEGRAMES I RADIOGRAMES REBUTS O CURSATS A ESPANYA PODRAN ESSER REDACTATS EN CATALA

Madrid, 20. — Avui publica la "Gaceta" un decret de Governació, autoritzant l'ús de la llengua catalana en les correspondències telegràfica i radio-telegràfica internacional, de llenguatge clar, expedides i rebudes a Espanya.

L'AGITACIÓ TERRORISTA

Han estat alliberats els obrers que treballaven a la foneria d'Igualada.—La policia, sobre la pista d'Antoni Guillén. Detencions i troballa de bombes a Barcelona

El Jutge, després de prendre nova declaració als tres obrers detinguts els ha posat en llibertat. Es ratificaren en les primeres declaracions, o sigui en el sentit que ignoraven el destí dels objectes que fonien.

QUI ERA ANTONI GUILLEN

Antoni Guillén estava fitxat a la Prefectura de Policia com a sindicalista d'acció d'ençà de l'any 1917.

L'any 1920 milità activament en els sindicats, havent ocupat càrrecs en el ram de la metallúrgia.

La vida d'Antoni Guillén es caracte-

Catalunya autònoma necessita que tots els catalans es lliurin ben cordialment a l'obra de remuntar-la. Els que no siguin capaços d'aquesta cordialitat perden el temps amb les seves maniobres. Catalunya autònoma anirà endavant.

L'Aeroport de Barcelona va a ésser un fet EL TRASPAS DE SERVEIS D'AVIACIÓ CIVIL DE L'ESTAT A CATALUNYA

Les Agències donaren ahir la notícia de la reunió tinguda a Madrid per la Comissió mixta encarregada del traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat, en la qual s'havia tractat del traspàs dels serveis d'aviació civil.

Aquesta matèria era d'una urgència enorme traspassar-la, perquè fins ara venia tenint vigència un R. D. de 28 de febrer de 1931 que deia que la "Junta Central de Aeropuertos" era la que tenia facultats per a fer l'Aeroport de Barcelona, expropiant si calgués els propietaris dels terrenys on hagués d'emplaçar-se, cas que no s'arribés a una entesa sobre els preus.

La "Junta Central de Aeropuertos", coneixedora que aquesta matèria de l'aviació civil havia de passar a Catalunya, no havia volgut intervenir-hi per motius de delicadesa, a part que tampoc no tenia els diners que una obra semblant exigeix. Amb tot això han transcorregut vint mesos.

Mentrestant l'Aeroport de Barcelona era objecte d'estudi profund per una Comissió municipal del nostre Ajuntament, en espera del moment oportú de poder-lo dur a la pràctica, tal com reclama l'interès aeronàutic de la nostra ciutat.

Ara, amb motiu del desig expressat per la Casa Zeppelin, que a partir del mes de març el "Graf Zeppelin" pugui ja començar a tocar regularment Barcelona a cada viatge que faci a Amèrica, l'interès de la nostra ciutat i el de Catalunya exigien no demorar ni un moment més la posta

en marxa d'aquest afer tan important per a la vida barcelonina i nacional.

A l'objecte de procurar desbrossar el camí i vèncer les dificultats que es presentaven, el president de la Comissió de l'Aeroport, senyor Ventalló, per encàrrec d'aquesta, dimarts, al vespre, va marxar a Madrid on celebrà diverses entrevistes amb el senyor Carles Espià, president de la Comissió de Traspàs de Serveis; amb el senyor Alvaroz Buyla, director general d'Aeronàutica Civil; amb el senyor Galán, de la Junta Central d'Aeropuertos; amb el sots-secretari de la Presidència del Consell, senyor Ramos, i amb els membres catalans de la dita Comissió de Traspàs de Serveis, senyors Pere Coromines, Sbert, Turell, Closes, Virgili i Moragues.

Tots ells es convenceren de la raó que assistia a la ciutat de Barcelona en demanar que els serveis d'aviació civil fossin traspasats tot seguit, i sobretot immediatament, la facultat de fer l'Aeroport de Barcelona, amb dret d'expropiació com a obra d'interès general, facultat que fins ara tenia la "Junta Central de Aeropuertos", i oferiren posar tot el seu esforç a fer ben ràpid aquest traspàs.

De resultes d'aquestes gestions, dijous mateix la Comissió de Traspàs de Serveis cridava el director general d'Aeronàutica Civil, senyor Alvaroz Buyla, el qual informava de paraula davant d'aquesta, en sentit favorable, per tal que l'Ajuntament de Barcelona pugui anar de seguida a la construcció de l'Aeroport que tanta falta li fa, i per tal que immediatament es comenci el necessari perquè el "Graf Zeppelin" pugui començar a utilitzar regularment Barcelona com a estació de dirigibles, aquesta primavera.

En la reunió d'ahir la Comissió de Traspàs de Serveis haurà redactat el text del Decret sobre traspàs d'alic que afecta a aviació civil i entre ella una qüestió de tanta importància com la de l'Aeroport de Barcelona.

NUMERO DE GRAN ESPECTACLE

"El Fai...quir Tragabombas"

toni Guillén funcionava sense grans precaucions. Les bombes, encara que descarregades, estaven a la vista del públic, sense que ningú no es donés compte de la finalitat dels objectes allí fabricats. Efectivament eren moltes les persones que havien pogut veure els artefactes fosos, sense sospitar a què estaven destinats.

Sembla que el seu germanastre, detingut a Hospitalet, havia treballat molt temps a la foneria, especialment durant l'època en què s'havia treballat més interessament.

El cap de policia, senyor Castro, ha manifestat que s'havia comprovat que el dia 13 d'agost havia sortit un automòbil carregat amb més d'un miler de bombes, les quals havien estat facturades cap al nord d'Espanya a l'estació de Vilanova i Geltrú.

S'ha comprovat, també, que les bombes que sortien de la foneria i que s'havien facturat al nord d'Espanya, ho eren sense contenir matèries explosives.

Les bombes buides pesen 720 grams cada una.

EL QUE DIU EL GOVERNADOR

El governador digué ahir als periodistes que segons li havia comunicat l'alcalde d'Igualada, es pretén que les bombes siguin destruïdes en la mateixa foneria per tal de pagar, amb l'import que es tregui del ferro fos, els jornals que Antoni Guillén havia deixat de pagar als seus obrers.

(Segueix a la pàgina 12)